

- 225 χθόνα δὲ πάτριον οὐχ ὄρας,
 διὰ δὲ πόλεως ἔρχεται
 βάξις, ἃ σε βαρβάροισι
 λέχεσι, πότνια, παραδίδωσιν,
 ὁ δὲ σὸς ἐν ἀλὶ κύμασί τε λέ-
 λοιπε βίοτον, οὐδέ ποτ' ἔτι
 πάτρια μέλαθρα καὶ τὰν
 Χαλκίοικον ὀλβιεῖς.
- ΕΛ.
 230 φεῦ φεῦ, τίς ἦ Φρυγῶν
 ἢ τίς Ἑλλανίας ἀπὸ χθονὸς
 ἔτεμε τὰν δακρυόεσσαν
 Ἴλίῳ πεύκαν;
 ἔνθεν ὀλόμενον σκάφος
 συναρμόσας ὁ Πριαμίδας
 ἔπλευσε βαρβάρῳ πλάτα
 235 τὰν ἐμὰν ἐφ' ἐστίαν,
 ἐπὶ τὸ δυστυχέστατον
 κάλλος, ὡς ἔλοι γάμον
 <τὸν> ἐμόν· ἃ τε δόλιος
 ἃ πολυκτόνος Κύπρις
 Δαναΐδαις ἄγουσα θάνατον [Πριαμίδαις],
 240 ὦ τάλαινα συμφορᾶς.
 ἃ δὲ χρυσέοις θρόνοις
 Διὸς ὑπαγκάλισμα σεμνὸν
 Ἥρα τὸν ὠκύπουν
 243 ἔπεμψε Μαιάδος γόνον·